

MURAKÖZ

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedés. Ide küldendők az előzetes díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztá öngazdálkodó szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előzetes árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppellik A., Daube G. L. és társánál és Horndl. Brnben: Stern.

Nyitlér petisora 10 kr.

A szőlődézsma-váltás ügyében.

Miniszterelnök ur a képviselőház f. hó 5 iki ülésén igen figyelemre méltó és örvendes nyilatkozatot tett a szőlődézsma-váltás ügyében. Vidékünk szőlősgazdái, kiváltképen a hegyvidéki nép örömmel fog értesülni a miniszterelnök ur nyilatkozatáról.

Mi pedig ujabban is azt a meggyőződést merithetjük a nyilatkozatból, hogy ugy a magyar kormány, mint annak tanácsadói és a nép képviselői szívükön viselik a szegény földmivelő nép érdekeit.

A miniszterelnök ur nyilatkozatából a következőket közöljük:

„Hajlandó vagyok mindazon területekre nézve (Halljuk! Halljuk!) hol a leszámolás végleg még nem történt meg, a szőlődézsma-váltás hátralékok ekzekúcióját a filloxera pusztította vidékeken általában beszüntetni, fentartva magamnak, hogy ha az elszámolás már megtörtént, megitéljem, vajlon oly módon történt az meg, hogy azon a lapon az ekzekúciót a méltányosság szemmel tartásával folytathassam. (Helyeslés jobbfelől.) Ismétlem tehát: a filloxera-pusztította vidékeken beszüntetem a végrehajtást általában; oly helyeken pedig, a hol már megtörtént a leszámolás, mielőtt folyamatba engedném az ekzekúciót, még megvizsgálom, vajlon a leszámolás ugy történt-e meg, hogy a terület azt a terhet elviselheti. E mellett t.

ház, az 1883 XI. t. cz. 3. §-ának a) pontja hatályon kívül helyezve nincs. S így ma is fenáll az a tétel, hogy: »A pénzügyminiszter szőlődézsma-hátralékokat és késedelmi kamatokat oly esetekben, midőn azok a váltáság kötelest ért elemi csapások vagy a filloxera-vastatrix rovar pusztításai miatt a szőlő jövedelméből be nem hajthatók és azoknak behajtása csakis az ingatlanra vezető végrehajtás után volna lehetséges, az államkincstár követeléseiből kitérülhesse.«

E pontban foglalt felhatalmazás alapján mindenütt leiratot a hátralékok, a hol az csak az ingatlanra vezető végrehajtás után volna behajtható. (Helyeslés). S hogy ezt megtehessem, hivatalból fogom azokat a területeket felvetetni. (Élénk helyeslés).

Még egy intézkedést is szükségesnek tartok s e végből törvényjavaslatot is kell beterjesztem. Tudniillik az 1891: J. t. cz. 5. §-a arra hatalmazott fel, hogy a filloxera pusztította területeket, ha újból beültetnek, 1893. végéig mentesíthessm a szőlődézsma váltásági tartozások alól. E határidőt én meghosszabítani s kimondatni óhajtom, hogy ha valamely terület újra beültetetik, általában leiratnék minden szőlődézsma váltásági hátralék. E törvényjavaslat elő is van már készítve. (Élénk helyeslés).

Ott a hol a szőlőbirtok elpusztult és más művelési ág által hasznosított, nem akarom egészen leiratni a szőlődézsma-

váltásági tartozást, ha azonban az újra beültetetik be, a tartozás az egész műltrá nézve leiratik. Másodsor ott, a hol csak az ingatlan eladása folytán lehetne a tartozást behajtani, akkor az is leiratik.

Miniszterelnök ur szavaiból tehát azt láthatjuk, hogy:

1) Muraköz felső vidékén, mint amely filloxera által van megtámadva, a szőlődézsma-váltáság hátralékok behajtását miniszterelnök ur beszünteti azoknál, akik a terhet nem viselhetik el;

2) hogy miniszterelnök ur mindenütt leiratja a hátralékok, ahol az ingatlanra vezetett végrehajtás után volna behajtható;

3) hogy minden elpusztult területről, mely újra szőlővel ültetetik be, le fog iratni minden szőlődézsma-váltásági hátralék;

4) hogy a hol csak az ingatlan eladása folytán lehetne a tartozást behajtani, a szőlődézsma váltásági tartozás ott is leiratik.

Azt, hisszük, hogy az elemi csapások és a szőlődézsma-váltáság által elszegényedett és a önk szélére jutott felső muraközi népnek öröndetesebb esemény nem hozhatunk tudomására, mint a miniszterelnök ur nyilatkozatát. Mert valóban határtalan örömet okozhat minden szegény felső-muraközi földmvelőnek az a tudat, hogy az őseiről reá maradt darabka szőlője ismét az övé marad.

A „Muraköz” tárczája

Leányvár.

(Halis István „Szines Mozaik” című művéből.)

Kanizsának déli részén a várostól mintegy félóránnyira fekvő gyönyörű rétségét hívják Leányvárnak.

A néphagyomány szerint Kanizsa várának a törökötli visszavételekor egyik török aga erre a most leányvárnak nevezett helyre osont, mert legalkalmasabbnak vélte kincseinek elrejtésére.

Akkoriban ezen hely tele volt bozóttal és vízmosás okozta gödrökkel, s kissé kiemelkedett a végtelen mocsárból.

Az aga elrejtette ugyan kincseit, de az áprilisi végtelen esőzések miatt nem volt képes a mocsáron keresztül éjjel visszamenni a várba — s így másnap nem csatlakozhatott ama török sereghez, kik Kanizsáról a Dráván keresztül hazájába visszavonultak Babocsay és Zsidy kísérelő csapatainak fődzete alatt.

Az itt rekedt szegény aga tudván, hogy hirtorsosai elmentek, nem merészelt előjönni a bokrok közül, nchogy leöljék a keresztény zsoldosok.

Heteken keresztül csaklkal és gyökérrel táplálkozott.

A kis szigettől nem messzire vitt a szentmiklósiak útja Kanizsa felé, s a keresztény katonák eltávozása után végre az agát rákényszerítette a kétségbeesés, hogy egy elmenő szentmiklósi

leányra rákiáltson s tőle töredekes magyarrággal és kézműdolatokkal enniavallót kérjen — arany-pénzeket mutatva neki.

A leányok akkor is szerették az ékszereket és pénzeket. A szentmiklósi leányzó megkönyörült az agán és szorgalmasan hordta az eledeleket neki, a ki elhalmozta őt aranyakkal.

Az asszonyok pedig akkor is kíváncsiak valának. A leányok titkos útjai és beszerzett drága ruhazata fölkellette a szentmiklósi asszonyok irigységét és kíváncsiságát. Utána lestek tehát és a titkok felfedezték.

A török agát a leányzóval együtt elfogták és mindkettőt lefejezték bűneik színhelyén.

Ezért kapta a Leányvár nevet a kis sziget, mely most a kanizsai határ legbujább leelője.

Mások szerint csakugyan létezett e helyen egy kis föld alatti építmény, melyben a törökök mikor portyázás közben megszorították őket, — oly hirtelen elbujtak, mintha föld nyelte volna be őket.

Ez a buvóhely viz alá épített alagúttal volt egybekötve az anyavárral s maguk a kanizsai törökök hivaták e kis helyet Leányvárnak.

A törökök elűzése után a Leányvár körül lassankint minden megváltozott. Először eltűntek a törökök, azután a kanizsai vár, utóljára a nagy mocsár, a vízi madarak és vadak ezrirel.

A magasabb helyekről a kanizsaiak levezették a vizet, nagy szorgalommal kiirtották a sűrű bozótot s így maguknak szép réteket teremtetek. Általában legeltetésre használták a kanizsaiak a leányvári rétség viz nem borította részeit.

Szapáry István gróf idejében változott a leányvári legelő sorsa.

Szapáry gróf a szerencsés emberek között számíthatta magát. Szerette minden ismerőse.

Vidámságot és jó kedvet hozott mindentvé, hol csak megjelent. Rangján és birtokán kívül volt gazdag könyvtára és nagy ménese.

A barátságos, mosolygó arcú gróf szerette a szép paripákat, jó barátokat és élt-halt a tudományokért. Csak néha lön hűtelen a dohos tudományokhoz egy menyecske úde arczáért.

Egyik őszi délután új rezidenciája ablakában ül Szapáry és olvasgatja Paracelsus munkáját. Elmélyedve olvassa, hogyan írja le a nagy bölcs előállításí módját Mercuriusnak, mely megnyitja a misztikus tudományok eddig zárva lévő királyi palotáját. „Est in mercurio quicquie quaerunt sapientes”. (Minden megvan a Mercuriusban, amit a bölcsnek keresnek.)

Találgatja Szapáry, hogy a mester mit akart mondani ezzel a kifejezéssel: „Lát atallanná válik a magasság és világozás, míg a mélység és homályosság láthatóvá léssen”, — mikor látja hivatalba menni Körmendy Kristóf városi nótárius urat, ki nyalkán szedegeti lábait azon hiábanvaló igyekezete miatt, hogy az utzai sarnak tetején maradhasson.

A gróf rögtön a nótárius után futtatja buszárját s mire Körmendy benyit a gróf szobájába akkor már Magdolna asszony elővett a pohárszék-ből két kristályi kupát, melyeket saját enniavalló kezeivel megtölt régi borral — és szives mosolygás közt kínálgatja a két urat.

Az urak hamar belejöttek a beszélgetésbe. Közben a gróf elpanaszolja, hogy szepetneki ménese májbetegségben synylik a rossz legelő miatt, mire a város esze azonnal kitalálta az orvos-ságot:

— „Csak a városbíró kérje meg excolleaciáid, hogy engedje a városi legelőre — Leányvárba — hajtoni a ménest, tudom egészeneszek lesznek megint a csikók attól a pompás fűtől”.

Jobb karácsonyi ajándékot nem kapott a magyar kormánytól a szőlőtulajdonos nép, mint ailyent kapott. Hálával tartozik ezért úgy a magyar miniszterelnök urnak, valamint tanácsadóinak, kik között első helyen kerületünk érdekeit igazi melegséggel szívén hordozó képviselője dr. Wlassits Gyulának van eltagadhatatlan érdeme. Ő volt az (erről biztos tudomásunk van), aki miniszterelnök urnak feltárta a felső mura-közi nép háját, melyet a szőlődézsmaváltás okozott. Ő, mint kitünő jogász volt egyike azoknak, akik miniszterelnök urat felvilágosították a szőlődézsmára okozta bajokról, melyek felső vidéki népünkre nézve oly örvendetes nyilatkozatra serkentették a miniszterelnök urat.

A nép mindenesetre hálás szívvel gondol mindazokra, akik ennek az örvendetes eseménynek okozói voltak s ezek között legelső sorban a magyar miniszterelnökre és kerületünk képviselőjére dr. Wlassits Gyulára!

Tudnivalók a meteorologia köréből.

(Folyt.)

2, 1885-ben a légnyomás maximuma 762.4, minimuma pedig 727.3 volt. A hőmérséklet maximuma 64, minimuma 9.80 volt. Január havi csapadék 31.30 volt, eső 2 napon, hó 2 napon, havaseső 2 napon esett. Február hóban 11.75 mm csapadék, 4 napon át eső, 2 napon át hó volt. Március havi csapadék 95.90 mm t tesz ki, esőzött 7 nap, havazott 2 napon. Áprilisi csapadék 46.20 mm volt, eső 10 napon esett. Május havi csapadék 163.50 mm, esőzött 14 napon. Junius havi csapadék volt 48.20 mm és 8 napon át esőzött. Julius hóban a csapadék 17.10 mm volt, eső 8 nap esett. Augusztus hóban 134.75 mm csapadék, esőzött 11 napon. Szeptem-

ber havi esőzés csapadéka 74.80 mm volt s 10 napon át esett. Október havi csapadék 123.75 mm volt s az egész hóban 13 napon át tartott az esőzés. November 67.10 mm az esőzés csapadéka és 10 napon keresztül esőzött. 1 napon pedig havazott. Decemberben 26.35 mm nyi csapadékot adott a 4 napon át eső hó s 1 napi havas eső. Az évben először november 18 án, utolszor pedig március 24 én havazott. Az első fagy október 31 re esik; az utolsó március 18 án mutatkozott. — Jégeső az egész évben nem észleltetett.

3 Az 1886. évben a légnyomás maximuma 768.3, minimuma 727.1 volt. A hőmérséklet maximuma július 21-ik napján 35.3°-kal jelenkezett, minimuma pedig 0° volt. A csapadékok havonként a következők: Január hóban 79.50 mm, esőzött 7, havazott 6 napon, havaseső pedig 3 napon volt. Február hóban a csapadék 31.50 mm volt, eső 1, hó 6, havaseső 1 napon esett. Március havi csapadék 32 mm volt és 5 nap esőzött, 2 nap havazott, 2 nap pedig hó eső volt. Május hóban a csapadék 81.15 mm volt és 13 napon át esőzött. Junius havi csapadék 25.20 mm volt 7 napi eső s 1 napi havazás után Juliusban a 25 napi esőzés 141.05 mm csapadékot idézett elő. Augusztus hóban a csapadék 36 mm lett és 7 napig esőzött. Szeptember hóban 78.90 mm a csapadék s 12 napon esőzött. Október havi csapadék 3 napi esőzés mellett 179.30 mm volt. November hóban a csapadék 52.20 mm volt s 10 napon esőzött. December hóban 28.90 mm volt a csapadék s 8 napon eső, 1 napon hó volt. Az egész évi csapadék összege 768.70 mm volt. Az első havazás november 22-én, az utolsó május 26-án volt. Az első fagy október 29 én reggel -1°, az utolsó március 25-én reggel -0.2° hideggel jelentkezett.

4 Az 1887. évben a légnyomás maximuma 766.2, minimuma 729 volt. A hőmérséklet maximuma 39.9° július 19 én és

minimuma -21.2° február 19-én jelentkezik. A csapadék január hónapban 8 napon tartó havazás után 28.80 mm volt. Február havi csapadék volt 35.20 mm, eső 1, hó 6 napon volt. Március havi csapadék 77.80 mm, 2 napon esőzött, 7 napon havazott és 1 napon havaseső volt. Ápril havi csapadék 9.90 mm volt, eső 3, havaseső 1 napon esett. Május havi csapadék 117.15 mm, esőzött 12 napon, jégeső 2 napon fordult elő: Junius havi csapadék 143.76 mm volt és 14 napon esőzött. Julius havi csapadék 44.70 mm volt 8 napi esővel. Augusztus havi csapadék 8 napi esőzéssel és egy jégesővel 76.75 mm volt. Szeptember havi csapadék 5 esőzés mellett 35.7 mm. Október havi csapadék 205.75 mm-nyi és 15 napon esőzött, 2 napon esett a havas eső. November havi csapadék 104.40 mm és 10 napon volt esőzés. December havi csapadék 109.45 mm 5 napi eső és 4 napi havazás után. Az évi csapadék összege 989.35 mm. Az első havazás október 16 án, az utolsó március 19 én történt. Az első fagy -1.4° hideggel október 24-én, az utolsó -1.2° mellett ápril 1-én állt be. Jégeső az egész év lefolyása alatt 3 alkalommal volt.

Közl: Jenei G.

(Folytatjuk).

Különfélék.

— *Ev reform isteni tisztelet* lesz e hó hó 25-én karácsony első napján urvacsora oszlással egybekötve az állami tanítóképző-intézetben

— *A képviselőház igazságügyi bizottsága* e hó 13 án tartott ülésében megváltotta a vallás szabadságkorlátát szabályozó törvényjavaslat előadójának Wlassits Gyula kerületünk országgyűlési képviselőjét.

— *Börszilynyitás.* Folyó hó 13-án Szeivert Antal vendéglőjében társas vacsorával

— Igaza lehet nótárius ur. de hátha a bíró nem eresztí ménesemet a legelőre?

— „Attól nem kell tartani, hiszen örülünk ha ilyen derék urnak valami szolgálatot tehelünk”. Igaza volt a nótáriusnak. A kanizsaiak bírója legnagyobb örömmel teljesítette Szapary kérését. Miért is ne tett volna eleget olyan hatalmas társpolgár öhajtatásának, mikor semmibe sem kerül? A csikókat már néhány nap mulva ráhajtották a leányvári legelőre.

Eközben meghalt Szapary és uratlanul maradtot vagyonát elfoglalta a királyi kincstár részére a fiskus.

A leányvárbán levő csikók átvételénél azt mondván, hogy ez csak mesemondás, miképp egy gróf idegen réteken legeltesse lovait, — a királyi fiskus elfoglalta a leányvári rétséget is egészen, a kanizsaiak minden ellenkezése daczára. („Jó gyereknek lenni nem jó.”)

Az is olyanforma mintha mesemondás lenne, de mégis megtörtént, hogy (mint előbb a kanizsai várat a törökök) most a leányvárat 90 esztendőig idegenek bitorolták.

A királyi kincstár utódjának a Batthiány-uradalomnak mindig gyönyörű füve termelt a Leányvárbán, melyet a polgárság szeretett volna közlegelőnek vissza szerezni.

A kiskanzsai városrészeknek népe (a sáska!) mindig túrelmetlenebb volt a nagykanizsainál. Nem esoda ha a két városrészt összekötő töltésen megállt a sáska ha a térdig erő gazdag isten-áldást nézve — káromkodott.

De valamennyi sáska között Milei Ferenc volt a legtúrelmetlenebb.

Babochay János (a mostani polgármester édesapja) kinek szava szent volt a sáskákat előt mindig, az 1833. esztendőben alig lón városbíróvá: Milei folyvást a nyakára járt azon jámbor kívánságával, hogy az új városbíró vegye el a hercegtől a leányvári legelőt.

— „Nem megy ez olyan könnyen Milei amit gondolod”, mondja a városbíró.

— „De én nem állok ki tovább tekintetes városbíró ur — macakcsodik Mile — behajtom a marhákat az uraságába.”

— „Csak engedjék a hercegi cselédek”, — tréfál Babochay János.

— „Agyonütöm a ki elem áll, még ha el-kárhozom is miatta”, dühösködik Milei.

— „Előbb felakasztanak Milei, azután kárhozol el”, — felel nyugodtan a városbíró — „pedig úgy gondolom nem szeretnél ilyen szegényt hozni a familiádra.”

A vitéz Milei meghökken, fejét vállá közé huzza mintha nyakát akarná eldugni a veszedelem elől és csendesen mondja: „Legalább adjon valami jó tanácsot tekintetes városbíró ur, hiszen mindig szokott rajtunk segíteni.”

... „Az már más dolog Milei, hanem városbíró létemre hogyan adjak tanácsot egy törvényellenes cselekvéshez?” — kérdi Babochay mosolyogva. Kis időig vizsgálódva néz Mileire mintha kitapasztalni akarná, hogy elég erős lesz-e valami nagy munkára, — aztán biztatóan mondja: „Majd jöjj fel a napokban a városházra talán segíthetek valamit, de egy szót se senkinek.”

Milei megvizsgálatlóva elmegy, de nem tudja megállani, hogy a készülöben levő nagy örömről titokzatos czélzást ne tegyen az atyafiak előtt; mely körülmény a városbíró fölébe jutván: Milei a városházánál illően megdorgáltatik.

Valószínű, hogy a városbíró teljes utasítást adott Mileinek a legelő mikénti elfoglalására, mert oly egyöntetűen és rafinériával csináltak a dolgot, mely teljesen reávall Babochay Jánosnak prókáturi észére, — de ezt a kérdést nem bolgátjuk. (Hátha az uradalom a kérést újra pert indítana, ha nyilvánvaló lenne, hogy a városbíró utasítására foglalták el a legelőt.)

Elég az hozzá, miképp egyik szép nyári regelen Ritter András tisztartónak bejelentik, hogy a kanizsai csikós a leányvári rétekre eresztette ménesét.

Valóságos ribillió ütött ki a hercegi uradalomban a hihetetlen jelentésre. A cselédség ijedt képpel beszélgetett a hallatlan vakmerőségről, a tisztartó pedig az ügyészhöz szakmálgált tanácsért.

Glavina Lajos (a későbbi főispán) volt az uradalom fiskusa, ki egykedvűen mondja: „Hiszen egyszerű a dolog, vasba veretjük a gazembert, a lovakat pedig behajtatjuk”. (Akárcsak az uri széken mondaná: „az ebéd reánk várván, tiszteletjes indítványt tesztek a szeszszó feloszlására elant.”.)

Nosza megindult a herceg cselédsége csikóst fogni. Urúkkal együtt előre örültek, hogy megint borsot törhetnek a városi polgárok ora alá.

Mire kivonult a cselédsereg, akkor már az egész Kis-Kanizsa a bereken állott a csikós védelmére. Ez meghökkenettette a cselédeket. De legjobban elámultak azon, hogy a csikós nem volt hajlandó magát bekísértetni, pedig vashaverést ígért nekik. Resistált. Kutjába se vette az egész dolog, nem imponált neki az uradalom.

Midőn pedig erőszakhoz nyultak volna, — a kiskanzsai nép úgy rohant rájuk, mint valami megbőszült tigriscsapat. Rögtön retírániok kellett. Veszett gyoassal futottak vissza a cselédek tuskón-bokron keresztül, kergetve a dühös tömegtől skisérve a fölvert gölyök és vadréczék kiabálásaitól.

A város nyakába röglön pert akasztott a herceg a kárért és legelő használatáért.

Elsőbben is azt keresték, hogy a lakott ut — mely a legelőt a kanizsai utól elzárta, ki törte el. A tettes részére már előre lefolyt csináltak az uradalmi börtönben.

Töviről-hogyire kiphathatók az esemény lefolyását, de a körülmények feltűnő összealkotása folytán nem lehetett a bűnöst megtalálni.

Bolond furcsa eset volt az egész betörés: épen ott bokrosodott meg a ménes, ahol a kapu volt. A mindig zárva levő kapu épen akkor ketté törve volt s így nyitott uton mehetett be a ménes.

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tične se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Inžinera Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Nekaj radostnoga od gornice.

Naš magjarski ministerpresident, g. Wekerle, 5 ga o. m. vu ors. spravisću jako važno i gledeć našu okolicu, radostno se je izrazio. Naši gospodari, osobito gornjega kraja budu s veseljem čitali govor ministerpresidenta o izostatkih gorničkog odkupa.

Mi pak na novo se moremo osvedočiti, da magjarskomu ministarstvu i tolnačnikom njegovim na srcu leži dobrostanje siromašnoga puka.

Od govora gospodina ministerpresidenta naznačimo sljedeće:

„Nagnut sam gledeć na sve one prostore (Cujmo! Cujmo!) gdje još račun konačno nije izvršen u izostatkih gorničnog odkupa u predelih filokserom pušošnih ekšekuciju u obće obustaviti, pridržić si, ako je vre račun zvršen, da presudim je li je na takov način izvršen, da na tom temelju ekšekuciju s dostojnim držanjem pred očmi budem mogel istu dalje nastavljati. (Odobranje na desnoj strani.) Opetujem anda: u predelih, gdje je filoksera harala, obustavljam ekšekuciju u obćem; u takvih pak mestih, gdje je vre račun učinjen, prvlje nego bi u tečaj dopustil ekšekuciju još budem pregledal prije, jeli je račun tak obavljen, da isti kraj more toga terha podnašati. Pokraj toga 3. paragraf pont a) zakonskog članka XI. od godine 1883. ne je izvan kréposti stavljen. I tak i danas još stoji činjenica Minister financije zaostatke gornične pristojbe i zalezne interese u takvih prigodah, gda isti zbog naravskih nepogodah i nesrećah ili pušošjenja kukca filoksera nemoreju se iz goričnoga dohodka sterjati, te bi utérjivanje istih jedino putem ekšekucije vodjene na negiblivi imetek bilo moguće, iz potrebuvanja orsačke kasse more izbrisati.“

Na temelju ovlašćenja u ovom punktu zadržanog svagde budem dal spisati zaostatke, gdje bi to samo putem ekšekucije vodjene na negiblivu vrédnost bilo moguće sterjati. (Odobranje.) Pak da to budem mogel učiniti, službeno budem iste prostore pretražiti dal, (Živahno odobranje.)

I još jeden postupak mislim, da mi je potreben upotrebiti i zbog budem moral i zakonsku osnovu nutri podnesti. Naime 6. paragraf zakonskoga članka I. od leta 1891. ovlašćuje me nato, da prostorije s filokserom uništene, ako se znova nasadiju do konca 1893. odkupim od zaostatka dužnosti gorničnog odkupa. Ov termin želim ja predužiti i očitovati, ako se koj prostor iznova zasadi, izpisal bi se u obćem v s zaostatek gorničnog duga. Ova zakonska osnovu već je i prigotovljena. (Živahno odobranje.)

Moj je nazor, da gdje se gorični pušoš upušošil, te se je za druge plodine hasnoval, neću zesvim izbrisati gorični dug, ako se je pak isti s trsjem iznova zasadi, onda se dug izbrise za vu prošastnost. Drugoć ondě, gdje je dug samo slěd prodaje negibljivoga imetka moći utérjati, onda se i to izpiše.“

Iz govora ministerpresidenta vidimo

1. da vu gornjem Medjimurju, gde filoksera pušoš goricu, bude se zbog gorničkog izostatka ekšekucija obustavila;

2. da bude ministerpresident svigdi dal spisati zaostatke, gde bi to samo putem ekšekucije vodjene na negiblivu vrédnost bilo moguće sterjati;

3. da budu se iz onih prostojirah, koje su od filoksera uništene, ako se znova nasadiju trsjem, izpisale zaostatki gorničkog odkupa;

4. da onde, gde se dug more samo onda platiti, ako se negiblivi imetek prodal, tam se takaj gornički dug izpiše.

Mislimo, da našem osiromašenomu goričkomu puku nebi mogli veseleši glas naznanje dati, kak govor ministerpresidenta. Ar je za istinito vesela čut, znati siromaškomu puku, da od predehah na njih ostavljene goricu budu svakomu ostale.

Bolji božićni dar nebi mogel magjarski korman dati puku go:njeg kraja, kakvoga je dobil. Dužnistu zato zahvalnostjum magjarskomu ministerpresidentu, tak takaj njegovim tolnačnikom, med kojimi prvi je našega kotara ors. ablegat dr. Wlassits Gyula, koj je i vu ovom pitanju pokazal, da mu dobrostanje puka na srcu leži. On je bil (a to za istino znamo), koj je gospodinu ministerpresidentu očitoval on terh, koju je gornica zrokuvala. On je bil jeden izmed onih koji su ministrapresidenta nanukavali, da je onak izravil, kak smo to gori opisali.

Puk bude zasigurno s zahvalnostjum misli na ona, koji su ov radosten glas zrokuvali i med ovimi najbolje na magjarskoga ministerpresidenta i na našega ors. ablegata dr. Wlassits Gyula!

Kak su se starei posvadili.

III.

Štrbec se je denis prvlje stal, nego je sunce izišlo. Prebudil se prav tak uzrujan, kak se je sućka legel. Da mora klaštriti lipu zaradi včera njih nespretnih rećih, to mu nije moglo iti iz glave. Star čověk pak da nezna za šalu! Pak kaj je lipa tom kriva? Vsako leto preljećo cvete i razpres-tira vugodnu duhu po ćelom susedstvu, a

milijuni ćmelice cekuju s nje sladki božji dar.

Oblėkel se. Mislil je, da ga bude Vincek prićekal vu vrtu, onda da opadne nekojiko ostrih rećih, a nazadnje bude, kaj je bilo toliko put: prešlo se bude na druge stvari i pravda se bude zaboravila.

Dećka ostavi vu hizi. Prešel je prāk guvna, ogledavajuć sim tam. Hotel je videti, gde ga ćeka Vincek. Prignul se, ter se prevlekel poleg plata tak rekuć plazeć. Vincek nesme niti misliti, da se on njemu približava, kaj bi ga sbog toga puta podražil. „Moram da zbog staroga tvrdoglavca lomim kosti, koje takaj nisu više miade,“ misli je vu sebi. Poleg vrat bila izpala deska iz plata, ćrez nju se je naluknul Štrbec i osvedočil se da na Vincekovom vrtu nęga nikoga. „Aha — stara lisica, poznamo se, negdi je za kojim stebloom. Ćekaj, pokazal buš već voge, nebuš ti Štrbca vkanil. Ali sam mu podkuril — znam, da nije dobro spal; nu koj blebeć? A sad još hoće, da mu lipu klaštrim!“ Vu tom mu se prićinilo, da ćuje koraćaje i prignul se još gl-bokše, samo kaj je ni legel pod plot.

Ipak vkanil se; zdigel se opet pazljivo, razgledal se na vse strani; nu vrt prazen ter prazen.

„Kaj je to, kaj taj čovek ozbiljno misli, kaj je blehetnal? Ako je tak, nek mu bu; nu ja bum još prićekal jeden čas.“

Vu tcm toga je opazil malu kćerkicu Vincekovu, gde se je prav pojavila na guvnu, i pozval ju k sebi.

Francika je došla i pogledala neduzno vu lice suseda. On ju je ljubljeno zapital:

„Francika, gde je japica?“

A devojka mu je odgovorila: vsi su odišli v zorju na senokošu.

Štrbec je mućno pritajil svoj jad; ali ipak nise mogel obladati, da ni rekel žuhko: „Tak anda!“ i odbežal je dimo. Sad si je već nikaj ne premišljaval, nego je otišel prav i žurno po slugu.

* * *

Denes vu zorju Vincek je sam sobom govoril. Martin ga ćul, kak je napokon rekel ove reći: „idem, idem, naj deća, kaj hoće; da vidim aa zadnje, jeli je čovek ili pusti svadljivec?“ Onda je hitil torbu na se, stupil je vu prvu hizu k Martinu i pozval ga, da ide žujim na senokošu.

Putem nisu ćurili ni reći. Staromu nije mogla iz glave včerašnja svadja, a Martin se bojal, jeli se nebude od tud neprilika njegovoj ljubavi. Mislil je, da bude najbolje ako bu mućal, ar vsa je prilika, da se bude svadja dovršila smėhom. Nu ako tak nebude, onda bu se i on pućufal nekaj reći.

napred praviho niti vnogo, pak ipak je skoro nam najsigurnost čovek u Berlinu, kaj nije mala stvar, ako se prevodi, kak su tam slabog sigurnostni odnosi.

Nj. Velikanstva kraljica Jazabeta.

Njezino Velikanstvo carica i kraljica Jazabeta stigla je u Gironi na Siciliju, ter se je dalko setala. Drugi dan krunila je dalje na jug Leontina.

Englezki starci.

O semadedet ljet stari englezki starci znanu se nasaliti i razmetju salu jedne englezke novine pripovedaju ovu zgodu: Inspektorov trgovčecke mornarice i Hamlik-sonu natuknu je ne znavnja ministertvo Inspektor je potegao svoje starosti prestat. Inspektor je potegao svoje starosti prestat. Inspektor je potegao svoje starosti prestat.

dobre zepne i stene vure za fal cõnu moci dobiti pri Poliak Bernatu vurarv u Cakovcu (Prlac, Sparsassa). Pri njem se uzimlju vure takaj za popravak za fal cõnu. Napisal Aloisius Kraji! (Pripremat.) Ponnali: J. K. IV.

T O N I K A.

Napisal Aloisius Kraji!

Ponnali: J. K.

IV.

— Eji, pak naj bude onda na tvoje. Ali rei mi, kaj budeš onda začeta? Toliko do hodka nelimam, da bi nas obedva mogel zdr-ovo i ono i ja imam i gotovog nekaj. Predlog Tontim bil je Pista skorom zevnu pravn. On je naravi Hegmatičen bil, te se zbog toga niti ogledaval na budnost, koja u takvi zgodazaloste posledice donasa. Kak je bil aldujuci se za novci, posevelli domu, rece Pista Tontik: Ovdè ved miru ne- imam, ar su nam i ljubavi velike zapet- nosti a desilo bi i do kogoga po nas. Zato sam odlicil udajiti se. Pojdem u rodni dom. "Kaj si rekeli?" vikne Tontika. "Onda pojdem i ja s tobom!" Pista je na te reci malo premisljav, a onda odgovori. Pak dobro. Hodi! Ali prijè budem ja onda pak budeš ti za menom. Ja za toga prikribim penez, s muzom za podenua svadju a on videda, s muzom ne pripravljam, ne bude se mnogo protivil mojem odlicku kojega budem svakak potajno iz peljala. Tak je govoriła zena postenoga čoveka, Jurka a Pista ju je pazljivo postusali, čutec, "Zaprte i te spat!" zavikne gospa. "Drugi dan odputi se opet Pista do od- zenske ljubè, gde je ostal do temne noci. Na nesreću njihovi, doletela su maglo koja pred njih.

— Tu je Jurko i zavikne zbuñjena To nika. A Pista vezda van, da ne bude faj, i pemaga! I Zutra da se zezastimo!... Gda je Jurko nad lesu u dvor, Pista črez vrata krtme van. Sve to dospè do vnuh Jurka Božica kaj se je dogradilo, dok on ne je bil doma. Nu budne na putem ponekaj zbežela, ne je mogel, da bi si zenu za nečin izgrditil. Prehladi se stromak na putu, ar je bilo dedajvito protuljeno vreme, te si je moral namah leći. U nogah ga je jako trgalu. Ležik rče, da je reumatizimski. Bojest na mestu, da bi danomice na bolje se obrnula, ona je uvak jednaka, kaj vide gda-gda još jaska. Za taj beteg bilo dakle čekati vreme, da pojde u sunpome toplice. Inspektorov trgovčecke mornarice i Hamlik-sonu natuknu je ne znavnja ministertvo Inspektor je potegao svoje starosti prestat. Inspektor je potegao svoje starosti prestat. Inspektor je potegao svoje starosti prestat.

Kak je bil prevrtljiv brjac Pista. — Znal je on upotrebiti ljubav Tontikinu, ljubav b'gato znanuzne zene. B'gati dan potčoboval da dedopuz je čir celu stotinku data, da si kupi zlatnu uru. Pri zlatnoj svoti u hizi se niti ne je poznato "titi nekoličko fortinal" ali je Jurko, koje je svoj kesus poznal, odmah potčuti, kak se je malo pridigel. On je videl da posel neide u red, da je sve u velikom neredu. Stoga odlicil izkusati zrok. I dojde na kalost do tuznoga osv dočenja, — uvidisti gdo mu je zena i kak za njega i za njegvo gospodarstvo marl. "Oh nesrećna zena! oh nesrećna sudbina!" zatužil Jurko, i podopal se poji u kupači, znujuc napred, kak bude mu u hizi nito. Doktor rece, a Jurko mora za svojv hasen, za svoje zdravlje ostaviti sve, te niti na mesec u dana u Varadinske toplice. Vezda, da ti je videti radost i veselje Piste i Tontike. Dan na dan on pri njoj. Tu se jelo i pilo i objimalo, da su se sve gile dalei od čudjenja kritizali. "Koj joj je vrag dospel i Kaj je pobe- dastila i Sram ju budi i oženena zena!" Ali to joj nikaj ne je znejmavaljo. Ako drugat neide, pobjegne od muža, pak makar bude za einakinu, kak je i bilo. Pista joj je neizmerno sdusom i s pametijum preobrnul. Njemu ved ne je stalo za nju nite za Cakovac, naredil si on banjka, poleg kojeg ne bude stradal jedno vreme kam bi god posei. Kad pripise vreme, da Jurko povrne domu, rece Pista Tontik: Ovdè ved miru ne- imam, ar su nam i ljubavi velike zapet- nosti a desilo bi i do kogoga po nas. Zato sam odlicil udajiti se. Pojdem u rodni dom. "Kaj si rekeli?" vikne Tontika. "Onda pojdem i ja s tobom!" Pista je na te reci malo premisljav, a onda odgovori. Pak dobro. Hodi! Ali prijè budem ja onda pak budeš ti za menom. Ja za toga prikribim penez, s muzom za podenua svadju a on videda, s muzom ne pripravljam, ne bude se mnogo protivil mojem odlicku kojega budem svakak potajno iz peljala. Tak je govoriła zena postenoga čoveka, Jurka a Pista ju je pazljivo postusali, čutec, "Zaprte i te spat!" zavikne gospa. "Drugi dan odputi se opet Pista do od- zenske ljubè, gde je ostal do temne noci. Na nesreću njihovi, doletela su maglo koja pred njih.

— Penez bude. Ja budem razprodala ovo i ono i ja imam i gotovog nekaj. Predlog Tontim bil je Pista skorom zevnu pravn. On je naravi Hegmatičen bil, te se zbog toga niti ogledaval na budnost, koja u takvi zgodazaloste posledice donasa. Kak je bil aldujuci se za novci, posevelli domu, rece Pista Tontik: Ovdè ved miru ne- imam, ar su nam i ljubavi velike zapet- nosti a desilo bi i do kogoga po nas. Zato sam odlicil udajiti se. Pojdem u rodni dom. "Kaj si rekeli?" vikne Tontika. "Onda pojdem i ja s tobom!" Pista je na te reci malo premisljav, a onda odgovori. Pak dobro. Hodi! Ali prijè budem ja onda pak budeš ti za menom. Ja za toga prikribim penez, s muzom za podenua svadju a on videda, s muzom ne pripravljam, ne bude se mnogo protivil mojem odlicku kojega budem svakak potajno iz peljala. Tak je govoriła zena postenoga čoveka, Jurka a Pista ju je pazljivo postusali, čutec, "Zaprte i te spat!" zavikne gospa. "Drugi dan odputi se opet Pista do od- zenske ljubè, gde je ostal do temne noci. Na nesreću njihovi, doletela su maglo koja pred njih.

— Penez bude. Ja budem razprodala ovo i ono i ja imam i gotovog nekaj. Predlog Tontim bil je Pista skorom zevnu pravn. On je naravi Hegmatičen bil, te se zbog toga niti ogledaval na budnost, koja u takvi zgodazaloste posledice donasa. Kak je bil aldujuci se za novci, posevelli domu, rece Pista Tontik: Ovdè ved miru ne- imam, ar su nam i ljubavi velike zapet- nosti a desilo bi i do kogoga po nas. Zato sam odlicil udajiti se. Pojdem u rodni dom. "Kaj si rekeli?" vikne Tontika. "Onda pojdem i ja s tobom!" Pista je na te reci malo premisljav, a onda odgovori. Pak dobro. Hodi! Ali prijè budem ja onda pak budeš ti za menom. Ja za toga prikribim penez, s muzom za podenua svadju a on videda, s muzom ne pripravljam, ne bude se mnogo protivil mojem odlicku kojega budem svakak potajno iz peljala. Tak je govoriła zena postenoga čoveka, Jurka a Pista ju je pazljivo postusali, čutec, "Zaprte i te spat!" zavikne gospa. "Drugi dan odputi se opet Pista do od- zenske ljubè, gde je ostal do temne noci. Na nesreću njihovi, doletela su maglo koja pred njih.

— Kaj je to Tontika uštihala? Zapita gda je celo gospodarstvo razpedal. — Sto i ni stoi odadee odlicna ardiva rita, od kak sam betezen. To mi je anda b'gato znanuzne zene. B'gati dan potčoboval da dedopuz je čir celu stotinku data, da si kupi zlatnu uru. Pri zlatnoj svoti u hizi se niti ne je poznato "titi nekoličko fortinal" ali je Jurko, koje je svoj kesus poznal, odmah potčuti, kak se je malo pridigel. On je videl da posel neide u red, da je sve u velikom neredu. Stoga odlicil izkusati zrok. I dojde na kalost do tuznoga osv dočenja, — uvidisti gdo mu je zena i kak za njega i za njegvo gospodarstvo marl. "Oh nesrećna zena! oh nesrećna sudbina!" zatužil Jurko, i podopal se poji u kupači, znujuc napred, kak bude mu u hizi nito. Doktor rece, a Jurko mora za svojv hasen, za svoje zdravlje ostaviti sve, te niti na mesec u dana u Varadinske toplice. Vezda, da ti je videti radost i veselje Piste i Tontike. Dan na dan on pri njoj. Tu se jelo i pilo i objimalo, da su se sve gile dalei od čudjenja kritizali. "Koj joj je vrag dospel i Kaj je pobe- dastila i Sram ju budi i oženena zena!" Ali to joj nikaj ne je znejmavaljo. Ako drugat neide, pobjegne od muža, pak makar bude za einakinu, kak je i bilo. Pista joj je neizmerno sdusom i s pametijum preobrnul. Njemu ved ne je stalo za nju nite za Cakovac, naredil si on banjka, poleg kojeg ne bude stradal jedno vreme kam bi god posei. Kad pripise vreme, da Jurko povrne domu, rece Pista Tontik: Ovdè ved miru ne- imam, ar su nam i ljubavi velike zapet- nosti a desilo bi i do kogoga po nas. Zato sam odlicil udajiti se. Pojdem u rodni dom. "Kaj si rekeli?" vikne Tontika. "Onda pojdem i ja s tobom!" Pista je na te reci malo premisljav, a onda odgovori. Pak dobro. Hodi! Ali prijè budem ja onda pak budeš ti za menom. Ja za toga prikribim penez, s muzom za podenua svadju a on videda, s muzom ne pripravljam, ne bude se mnogo protivil mojem odlicku kojega budem svakak potajno iz peljala. Tak je govoriła zena postenoga čoveka, Jurka a Pista ju je pazljivo postusali, čutec, "Zaprte i te spat!" zavikne gospa. "Drugi dan odputi se opet Pista do od- zenske ljubè, gde je ostal do temne noci. Na nesreću njihovi, doletela su maglo koja pred njih.

Kad je Jurko Božar nekaj malo ozdrav- len doma došel, začudi se i zadrženo vided listom kam mn se doma zbira, ali da bi to njegva zena mogla učiniti, ne je mogel niti sam eđbi verovati. Posel zaostal, na polju i u gortah sve je zapušćen, a gotovih penez menjka do šest sto fortinih a još je k tomu dugov. — Kaj je to Tontika uštihala? Zapita gda je celo gospodarstvo razpedal. — Sto i ni stoi odadee odlicna ardiva rita, od kak sam betezen. To mi je anda b'gato znanuzne zene. B'gati dan potčoboval da dedopuz je čir celu stotinku data, da si kupi zlatnu uru. Pri zlatnoj svoti u hizi se niti ne je poznato "titi nekoličko fortinal" ali je Jurko, koje je svoj kesus poznal, odmah potčuti, kak se je malo pridigel. On je videl da posel neide u red, da je sve u velikom neredu. Stoga odlicil izkusati zrok. I dojde na kalost do tuznoga osv dočenja, — uvidisti gdo mu je zena i kak za njega i za njegvo gospodarstvo marl. "Oh nesrećna zena! oh nesrećna sudbina!" zatužil Jurko, i podopal se poji u kupači, znujuc napred, kak bude mu u hizi nito. Doktor rece, a Jurko mora za svojv hasen, za svoje zdravlje ostaviti sve, te niti na mesec u dana u Varadinske toplice. Vezda, da ti je videti radost i veselje Piste i Tontike. Dan na dan on pri njoj. Tu se jelo i pilo i objimalo, da su se sve gile dalei od čudjenja kritizali. "Koj joj je vrag dospel i Kaj je pobe- dastila i Sram ju budi i oženena zena!" Ali to joj nikaj ne je znejmavaljo. Ako drugat neide, pobjegne od muža, pak makar bude za einakinu, kak je i bilo. Pista joj je neizmerno sdusom i s pametijum preobrnul. Njemu ved ne je stalo za nju nite za Cakovac, naredil si on banjka, poleg kojeg ne bude stradal jedno vreme kam bi god posei. Kad pripise vreme, da Jurko povrne domu, rece Pista Tontik: Ovdè ved miru ne- imam, ar su nam i ljubavi velike zapet- nosti a desilo bi i do kogoga po nas. Zato sam odlicil udajiti se. Pojdem u rodni dom. "Kaj si rekeli?" vikne Tontika. "Onda pojdem i ja s tobom!" Pista je na te reci malo premisljav, a onda odgovori. Pak dobro. Hodi! Ali prijè budem ja onda pak budeš ti za menom. Ja za toga prikribim penez, s muzom za podenua svadju a on videda, s muzom ne pripravljam, ne bude se mnogo protivil mojem odlicku kojega budem svakak potajno iz peljala. Tak je govoriła zena postenoga čoveka, Jurka a Pista ju je pazljivo postusali, čutec, "Zaprte i te spat!" zavikne gospa. "Drugi dan odputi se opet Pista do od- zenske ljubè, gde je ostal do temne noci. Na nesreću njihovi, doletela su maglo koja pred njih.

Cena zilka. — Gabona ar a	
I m.-maza. — 1 m.-cent.	6 75
Butza	6 50
Zab	5—5.20
Rozs	4 60
Kukuriciza 6	novi
Arpa	6 50
Fehet bab	5 —
Sarga	4.10
Vegyes	4 —
zmesan	4 —
zuti	4.10
Grabh bell	5 —
Jecmen	6 50
Kuruzza st. vr.	4 60
novi	4 60
Herz	5—5.20
Zob	6. 50
Psenica	6 75
Butza	6 75
1 m.-maza. — 1 m.-cent.	6 75

VASUTI MENTREND CSAKTORNYAN.

Gyors- post. es vegyesvont	
Reggel	4 44
Éjtel	10 07
Pragerhof fele	6 22
Reggel	6 22
Éjtel	4 15
Pragerhof fele	1 17
Reggel	1 17
Éjtel	6 50
Zágráb fele	4 20
Reggel	4 20
Varaszdig	10 17
Reggel	11 44
Éjtel	5 05
Pragerhof fele	4 30
Reggel	4 30
Éjtel	4 01
Pragerhof fele	1 14
Reggel	4 41
Éjtel	11 29
Pragerhof fele	1 17
Reggel	4 31
Éjtel	9 56
Zágráb fele	3 59
Reggel	3 30
Éjtel	9 30
Pragerhof fele	9 40

Bilo je ljepo jutro. Na nebu néga oblaka. Gorom i dolinom prestirala se vugodno hladan zrak.

Stari je koracal naglo. Ta lipa nije mu dala mira niti oduška. Malo da se nije sa pol puta povrnul. „Ali — nije morti obnorel“ prekinul sam sebe i nastavil put. Niti na senokoši nije mogel, da se vumiri. Vzel je kosu, pljunul je vu šaku ter počme kositi, kak nije kosil od svoje mladosti. Plasti padali su izpod kose, kak da bi je vile slagale. Ovak nije mogel duže — do skora hitil je kosu i odišel je pod topol i sel si je. Obri sal ai je znoj iz čela, pod kojim su se tirale vsake fele misli, kak črni oblaki po oblačnom nebu.

„Ali ako Štrbec včini, kaj sam rekel? Nu nije moguće; im je né dčte. Napokon go zna? Nije zločest, ali je nagel!“ Vužgal si je pipu, kimnul je s glavom i nastavil :

„No, kaj si ja razbijam glavu? Kai je meni do toga? Kaj napravi, napravil bu sebi to bu pojel.“ I iznovice išel je kosit, ter je kosil kak mladić dvajsti ljet star.

Martin gledil otca i muči. Gđa gđa malo mu se na smčh, kaj je otec toliko uzrujan, nemiren i kaj govori sam sobom. Nejma otec ozbiljnih brigah, pak se stara zbog bedastoće. Morti bi dobro bilo, da je pokušal vmiriti otca; ar se on onda nebi čutil proti suseđu toliko sam, i ostavljen. Nu Martiu nije rad trošil reči, gde nije previdel da je uprav dužen govoriti.

Srce napokon svladalo je sterca toliko, da nije mogel ostati pri delu, nego je zdignul kosu i del ju na rame ter je rekel sinu: „Zbogom Martin, a denes nisam za takvo delo. Idem. da domaj hasnim pri marhi i okolo guvna“. I odišel je.

Došel je večer, tar ljepi ljetni večer, kakvih ima samo vu gorskih predelih. Marha se povraća s paše zvonenjem svojih plehnatih zvoncov, i veselo popčtanje pastira; sa vsakoga brežanjka čuje se druga pjesma i mala dčca ponavljalu izkrivljeno ali zvonko, kaj su čuli popčvati dijake vu cirki i vu školi. Onda pesma po mali prestaje: popevačice i popevačice petirali su starci vu hiže i komote, a druge preobladal sen pod sljivom ili jabukom pak bude tu i prespal. Samo iz gđč koje hiže svčti se plamčiči petrolejske lampice; ar ili je vu hiži betežnik ili je sutradan nedelja ter gospodarica priredjuje čisto rubje za domaće.

Martin je ostal na senokoši do kesne večeri. Pak kaj bi i domaj? Vu svadiju neče se mečati, a na razgovor k Anki nemre, dok i vu Štrbičevoj hiži lada zlovolja.

Začudi se, kad je starca još se našel na nogama. Starac je izkal vu „Medjimurskem kalendaru“, gde bude prvi senjem, ar su svinje ljepo tuste ter bi ih treba pred najgoršom vručinom prodaviti.

Nu činilo se da je stari Vincek posegnul za „kalendarom“ više, da prikuje svoj nemir, nego li, da išče senjme. Ar komaj kaj je Martin skinul torbu i obesil skerlaka na klin, pregovori otec drhčusim glasom: „Premisli, Martin, taj je bezbožnik obsčkel lipu! Toga mu neoprašćam. Vtruc njemu zabil budem do plata veliku klup i budem na njoj sedel bezprestance. Tu ga bum čakal i prečtel mu budem lekciju, Bože, to ljepo steblo, pak ovak skvanjeno!“

Drugiden nije išel stari Vincek nikam od hiže, od rana jutra išel je na delo, da sastavi i zabije klup na vrtu poleg plata prav pod oklastrenom lipom. Da bude klup kaj ljepša, naručil je cimermana. Cimerman hobli nhručkove deske, a Vincek teše noge.

Do obeda klup je zevsema gotova, a kak je odišel cimerman dimo, Vincek složil si je staru surinu pod glavi i pretegnul se po klupi zadovoljen, kaj je izmisilil ovak ljepu osvetu. Da mu nije do toga, kaj je ljepo drčvo osakačeno, smejal bi se bedastomu su sedu; im na zadnje njemu nije naškodil nikaj. Po poldan ima hladovinu (sčnce) kak i predi, a vu jutro i onak na vrt nedohadja. Ali on bu mu ipak rekel, kaj ga ide. Mogel bi se i gorše fantiti, zviranjek odkud vodu nose, čuva (brani), od sunca oreh, koj stoji na njegovom na Vincekovom gruntu: mogel bi ga poseđi pak bi Štrčeva družina morala stati na suncu grabč vodu. Nu to nebi bilo ljepo — a nagodil bi i sebi i svojim. Ali čemu više fantenja — od ove klupe, skoje se bude moglo brumbati na bedaka suseda!

Nekoliko dnevoj je Vincek po vrtu hodil i na ovoj klupi više poldnevoj prespal, ali Štrbec néga ter néga vu vrt. Kuliko put je morti i zaljknul vu njega, nu, kak je spazil Vinceka, povrnul se vu hižu. Na lipu nije ni očil hitil, odorila se mu je. Činila se mu je kak zdrapana bogica, skoje je on svojom rukom opravu podrapal. Nije smel niti pomisliti na ona gnjezda, koju su svrčjem doli padala i zdrobila se. A male vboge, gole vtičice odprale su kljune od glada i boli . . .

Pak da je barem tomu staromu ljenjaku kaj god nakuril, ali — na — eto ga, raz teže tu lčne kosti i smčje mu se. Bogme je nevolja imati ovakvoga suseda.

(Drugiput dalje.)

KAJ JE NOVOGA?

Zdavanje bavorske princese Elisabete.

Iz Monakova došla je senzacionalna včst, da se je bavorska princesa Elisabeta, najstareša kći princese Gizele i princa Leopolda, anda vnukica cesara i kralja Ferencz Jožefa, dne 3 decembra vjenčala vu Genovi s njemačkim lajtnantom baronom Seefriedom. Zdavanje bili su nazočni roditelji zaručnice i zaručnika.

Mlajša sestra princese Elisabete, Augusta vjenčala se je istom 15 novembra vu Monakovo s nadvojvodom Jožefom Augustom.

Ovim glasom doznaje se za ljubavni roman, koji se je odigral vu monakovskih krugovih, — a završil srečnom odlukom dčda mlade princese, našega kralja.

Princessa Elizabeta upozнала se je na dvorskom plesu s mladim lajtnantom Ottonom baronom Seefriedom Battenheimskim ter se zaljubila. Ona je povjerila tajnu roditeljem i svom dedeku princa regentu Luipoldu, koji je uzkratil privoljenje za tu ženitbu. Boraveći međtemtoga princeza vu Islu, zaprosila je intervenciju i podporu svog dedeka, cesara i kralja Ferencz Jožefa, koji je podporu i obečal. Posljedica je bila ženitba.

Princessa Elisabeta rođena je 8 februara 1874., a njezin tovaruš Otto barun Seefried v. Battenheim 26. septembra ljeta 1870.

K ovom zanimivom dogogjaju javljaju z Monakova spakna. Ovo najnovčte zdavanje tim je snomna vredneše, ar je zaručnica katolikininja, a zaručnik evangelik. Familija barunah Seefriedah spada med najs tarase franačke familije, njezina baruoatska povelja datira od 20 junisa 1546 lj ta od cara Karla V. To je valjda i olakšačlo, da su se visoki rođjaki zaručnici sklonuli na dozvolu ženitbe.

Vjenčanje obavljeno je vu Genovi potamošnjem nadbiskupu, anda po katoličkom obredu. No po talijanskom i bavorskom ženitbenom zakonu mora se prvlje cirkenog

čina obaviti civilni. Vu Monakovo je to obavil minister kraljevske hiže barun Cra-ilsheim.

Barun Otto Seefried najstareši je sin kr. komornika baruna Ljudevita Seefrieda, ter majoratski naslednik imanjah. Otec barunov je podpukovnik (oberstlajtnant) i komandant bavorske ulanske regimente vu Ansbacha, sam mladič tovaruš je lajtnant vu Metz.

Drži se za izvjestno, da budu mladenci obdareni po cesaru i kralju Ferencz Jožefu veksim imanjem i da se bude mladi barun posvetil gospodarstvu. Kralj Ferencz Jožef kupil je ljetos vu Tirolskoj od grofa Wolkensteina veliko imanje Peterberg, koje je prigodom svoga boravka vu Insbruku razgledal. Ovo imanje, veli se, prikazal bude kralj svojoj vnučici.

Princessa Elizabeta imala je prvobitno pojt za nadvojvodu Jožefa Augusta, pak kad su ju pitali, bili ga hotela vzeti, priznala je ona, da nije više slobodna i da ljubi drugoga.

Progutani veksl.

Bankrotirani željeznar Ignac Munk vu Miškolcu, koji je već dva put pobčgel, stavil se je sam sudu. Kad je bil po iztražnom sudcu preslušavan, ter mu je naprvo postavljen njegov folišni veksl, vzal je Munk veksla vu ruke počel ga pomno pregledavati, pak je na jenkrat otrgrnul folišni podpis pak ga pogutnul.

Borba za plizenjsko pivo

Plizenjske pivare povisile su ččnu svemu pivu, a ova poviščica sklonula je bečke i praške křomare na odpor, jer vele, da je pivo preskupo i da ga vu to ččnu nemreju točiti. Zaredi toga držano je već nekoliko burnih sesijah, koje ipak nisu dopeljale do rezultata. Kad su plizenjske pivovare (fabrike za pivo) doznale, da ostarjaši kane obustaviti točenje njihovoga piva, one su odlučile vu svih varaških kotarih vu Beču i Pragu odpréti vlastite restauracije, pak budu to i zpeljali, a vsakomu bude prosto da pije pivo, ili da se ga ostavi. Pivovare opravdavaju višešu ččnu sbog vekših terhov, povišenjem plače svojih službenikov (težakov), dragoča materijala itd. Verojatno je, da budu pivovare preobladale.

Pustolovina.

Grof X. bogataš, rođom iz Berlina, koj je 25 ljet star, išel je nezđavanja črez zaa kutnu valicu vu svoj stan (kvartir). Izenada navaljuju na njega dva lopovi. Kak je bil grof jak, hitil je naprije jednopa pa onda drugoga, a kad im je otel nože, počel je pitati, kak živiju i čim se baviju napadači. Na koncu im je dal iz dobre volje stotinu forintih i obečal jim, da jim bude opet pomogel, kada budu vu nevolji. Opraštajuč se, dal jim je svoju vizit kartu. Par dnevoj kesneše dobil je grof pismo od svojih „priateljov“, gde mu javljaju, da se još iz njega zmišljavaju. Vu pismu naznačili su svoj naslov. Grof im je odgovoril, da jih bude za par dnevoj pohodil. „Ja bum k vam došel ob 10 vuri na večer prez oružja, ali bum vam donesel peneze“. On se je držal svog obečanja i kad je došel, našel, našel je one dva sa nekolikimi njihovimi pajdaši. Jeli su i pili, a pri kraju gostbe, opomenuli su svoje pajdaše, da nebi ni jedan kaj včinil grofu. Od toga vremena ide grof X. i vu najzapašćenčše i najpogibeljnčše valice i okolicu varaša gde študira propali svčt (ljudstvo) prez ikakvoga straha. Svojoj sumjivoj pratnji

NYILTÉR*

Egészelyem, mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző fajban) méterenként 85 krtól 3 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és színes selyemszövetek 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, kockás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít póstahér és vámentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstafordulóval küldetnek. Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik
GLÁD FERENCZ

8366 - 1893. polg. sz.

Hirdetmény.

A nagykanizsai kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Jürmics Mihály s társai csehovecki lakosoknak a csehovecki 406 sz. tkvben felvett 698. és 700. hrsz. a nevezett község volt urbéri közösséget közösen illető legelő egyéni felosztása iránt folyamatba tett ügyében a megengedhetőség kérdésének eldöntése végett szükséges segéd adatok beszerzése céljából tárgyalási határnapul

1894 évi január hó 11-ik napjának

s következő napjainak reggeli 9 óraja Csehovecz község házához kitűzte, mely határ napra az eljárást szabályozó igazság. min. rndts. 5. §-a értelmében a legelőre nézve a jogosultakat azzal idézi, hogy az eljárás további folyamán személynkénti idézés vagy értesítés eljárása nélkül, érdekeik képviselőitől gondoskodjanak.

A kir. törvényszék
Nagy-Kanizsán, 1893. november 16 án
Makary. **Tóth,**
jegyző. 936 1-1 elnök.

P. 364. 1893.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. 103 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járás-bíróóság 2327/p 1893 számú végzése által Simunits Márk végrehajtató javára Guncz István ellen 200 frt tőke s ennek járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 343 frtra becsült egy tehén, 3 drb borjú, széna, kukorica góré, szekér, 2 drb hombár, tűzifa és 2 drb tőgygerendából álló ingóságok nyilvános árverésen leendő eladatása elrendeltétvén, ennek a helyszínén, vagyis Podturenben leendő eszközölésére

1893-ik évi december hó 28 ik napjának déli-
előtti 10 órája

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az

1881. évi LX. t.-cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is készpénz fizetés mellett eladni fognak.

Mindazok, kik elsőbbségi jogokat vélnék érvényesíthetni, kereseteiket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt bir. végrehajtóhoz adják be.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t.-cz. 109. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáktornyan, 893. évi december hó 10. napján.

Molnár,

935

kiküldött bírósági végrehajtó

Köszvény és csúszban szenvedőknek ezennel a legújabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicserőleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólág legény emlékeztetne hozva. Ezen népszerű házi szer 25 óta, mint legmegbízhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Uvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krunyi áron a legtöbb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter gyógyszer-tára „az arany oroszlánhoz” Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyan,

féder, az új takarékpénztári épületben.

a karácsonyi és ujévi ünnepek alkalmából

ajánlja dusau felszerelt

svájcezi zsebóra-

arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru

raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett

Legjobb szerkesztő svájcezi zsebórák.

Faltinga órák.

A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények

mint azelőtt pártatlanok a maguk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olcsóbbak mint bármely más játék, mivel sok éven át tartanak és még hosszabb idő múlva is kiegészíthetők és nagyobbitathók. A valódi

Horgony-Kőépítőszekrények

az egyedüli játék, a mely valamennyi országban osztatlan dicséretet talált, és mindnyájuk által a kik ismerik, meggyőződésből továbbajánlatik. A ki ezen, a maga nemében pártatlan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az hozassa hamarjában az alant jegyzett cég által az új, gazdagon illusztrált árjegyzéket és olvassa az abba nyomtatott felelő kedvező bírálatokat. — Bevásárlás alkalmával határozottan: Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény kerendő és minden egyes szekrény Horgony-gyártó nélkül, mint nem valódi, keményen visszautasítandó; a ki ezt elmulasztja, könnyen kaphat kevesebb értékű utánzatot. A valódi Horgony-Kőépítőszekrények 35 kr., 70 kr., 80 kr., 5 frt. és magasabb áron

a finomabb játékszerüzletekben készletben vannak.

Uj! A Richter-féle Türelmi játékok: Columbus tojása, Villámhárító, Haragtörő, Gondűző, Pythagoras stb. Az új fűzetek, kettős játékok felette érdekes feladatait is tartalmazzák. Egy játék ára 35 kr. Csak a „Horgonynyal” ellátott játék valódi!

Richter F. Ad. és társa.

Előd osztr. magy. csász. és kir. szabadalm. kőépítőszekrény-gyár.
Wien, I. Nibelungengasse 4. Rudolfst. Nürnberg, Olten, Rotterdam, London E.C., New-York.

Ház, föld és rét eladás.

Strahonineczen egy üzlet vagy kormcsahelyiségnek alkalmas

h á z

egy földel alatt épült istállókkal és nagy szinnel, 2 kamara 3 kukoriczagóré — továbbá 5 hold szántóföld réttel, az egyik réten több mint 200 frt értékű fatörzsek. 2 és fél hold erdő és 8 hold legelő — azonnal eladó. Bővebbet

Korunek Ferencznél
Strahoninecz.

981 2-3

Valódi

gyógy malaga-bor.

a Klosternenburgi cs. és kir. borkisérletli állomás szerint

igen jó valódi malaga,

kötűnő erősítőszere gyengélkedők, betegek, lábadozók és gyermekeknek stb. vérszegénység és gyomor-bajok ellen igen jó hatással van, Kapható a

VINADOR spanyol bornagykereskedés

Bécs Hamburg.
törvényileg bejegyzett védjegye alatt $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ eredeti üvegekben. Továbbá különféle igen finom külföldi borok eredeti üvegekben, eredeti árak mellett ugy-szintén poharankénti kimérés

Szeiverth Antal ur vendéglőjében
Csáktornyan.

A Vinador jegy, ugyszintén a bejegyzett védjegy pontos figyelembe ajánlatik, mert valódiságáért csakis akkor vállaltatik teljes jótállás. 982 2-6

Olvasta Ön már ezt a hirdetést?

NE VEGYEN SENKI

karácsonyi ajándékot,
mert mindenki ingyen kap

egy 50 pompás színes képet tartalmazó és díszes kötésű nagy

Magyar történeti albumot,

egy szépirodalmi könyvet (regény, elbeszélések vagy költemények),

egy Szabad Szó nagy képes naptárt

egy 40 színes képet tartalmazó

TÖRVÉNYBAKTER

című könyvalaku regényt.

a ki

legalább egy negyedévre Budapestén 2.50, Vidéken 3 forinttal bármely naptól fogva a „Szabad Szó”-ra előzet.

Előfizetések a „Szabad Szó” kiadóhivatalához
Budapest, VI., Teréz-körút 41. küldendők.

A „MAGYAR TÖRTÉNETI ALBUM”

a legdíszesebb magyar történeti munka lesz, mely eddig a sajtót elhagyta. Nem kevesebb, mint ötven nagy pompás színes képet fog tartalmazni, melyek a történet legmagasabb és legmagasabb jeleneteit fogják ábrázolni.

A „MAGYAR TÖRTÉNETI ALBUM”

a „Szabad Szó”-hoz hasonló nagy alakban, rendkívül finom vastag papíron, művészetesen díszített kötésben fog megjelenni. A képeket kitűnő magyar művészek készítik és a mellé csatolt szöveget, Magyarország történetét, egy fényes tollú írónk írta.

Osztr. vöröskereszt sorsjegyek

Főnyeremény 50.000 frt.

Huzás 1894. január hó 2-án.

Bank és váltó-üzlet

XVII. m. kir. államsorsjegyek.

Főnyeremény 60.000 frt.

Huzás deczemb. 28-án.

GRÜNWALD és SCHWARZ

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

Bécsvárosi sorsjegyek.

Főnyeremény 200.000 forint

Huzás 1894. január 1-én

Igérvény 3 ft 25 kr., és 50 kr. bélyeg.

IGÉRVÉNYEK

minden huzáshoz.

Tőzsdei ügyletek
közvetítetnek.

Hitelsorsjegyek

Főnyeremény 150.000 frt.

Huzás 1894. január 1-én.

Igérvények: eg/iz 4 és fél frt,
és bélyeg.

Vásárol és elad mindennemű érték-papírokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveleket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legmáltányosabban eszközölünk.

Kölcsön értékpapírokra teljes árfolyamértékig.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.
Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.

Kisorsolandó értékek nyilvántartása.